

Конвенција о колективном преговарању, 1981

Први део – обим и дефиниције

Члан 1.

1. Ова Конвенција се примењује на све гране привредне делатности.
2. Обим у коме ће се гаранције предвиђене овом Конвенцијом примењивати на оружане снаге и полицију може се одредити државним законима, уредбама, односно националном праксом.
3. У погледу државним служби, посебни начин примене ове Конвенције може се прописати државним законима или уредбама, или ускладити са националном праксом.

Члан 2.

У смислу ове Конвенције појам „Колективно преговарање „ односи се на свако преговарање између послодаваца, групе послодаваца, једне или више послодаваца с једне стране и једне или више радничких организација са друге стране ради :

- а) утврђивања радних услова и услова запошљавања;
- б) уређивање односа између послодаваца и радника;
- ц) уређивање односа између послодаваца и њихових организација и једне или више радничких организација.

Члан 3.

1. Ако државни закон или пракса признаје постојање радничких представника према дефиницији из члана 3. тачка б) Конвенције о радничким представницима, 1971., државним законом или праксом може се утврдити у ком обиму ће се појам „Колективно преговарање“ примењивати у смислу ове Конвенције, на преговоре са тим представницима.
2. Ако одредбе из параграфа 1. овог члана појам „Колективно преговарање“ признаје и преговарање са радничким представницима споменутим у том параграфу, предузеће се одговарајуће мере када је то потребно да би се избегла могућност да учешће радничких представника у преговарању не ослаби преговарачку позицију радничких организација.

Други део – Начин припреме

Члан 4.

Уколико одредбе ове Конвенције нису претходно постале правоснажне путем Колективних уговора, арбитражних одлука или на неки други начин, у складу са националном праксом прогласиће се преко државних закона или уредбе.

Трећи део – Подстицање Колективног преговарања

Члан 5.

1. Ради подстицања Колективног преговарања предузимаће се мере прилагођене националним условима.
2. Мере из параграфа 1. овог члана предузимаће се са циљем да се:

- а) колективно преговарање омогући свим послодавцима и свим групама радника у свим гранама привредне делатности које су обухваћене овом Конвенцијом;
- б) колективно преговарање се прогресивно шири на сва питања обухваћена параграфима а), б) и ц) члана 2. ове Конвенције.
- ц) подстиче утврђивање процедуралних правила договорених између организације послодаваца и радника.
- д) колективно преговарање не спутава непостојањем правила за утврђивање поступка које треба примењивати
- е) органи и поступци за решавање радних спорова уреде на начин који ће доприносити подстицању колективног преговарања.

Члан 6.

Одредбе ове Конвенције не искључује деловање система радних односа у којима се колективно преговарање спроводи у склопу мировног или арбитражног механизма или установа у којима стране у колективном преговарању учествују добровољно.

Члан 7.

Мере које предузимају државни органи у власти ради подстицања и подржавања развоја колективног преговарања, подлежу претходном саветовању и кад год је то могуће договору између државних органа и организације послодаваца и радника.

Члан 8.

Мере које се предузимају у смислу подстицања колективних преговарања неће се утврђивати ни примењивати на начин којим би смањивале слободу колективног преговарања.